

Nože Příbram 2022

Už 31 let je první víkend v září v Kulturním domě v Příbrami vyhrazen národní výstavě nožů. Dva roky poznamenané covidem výstavu zpomalily, ale nezlomily. Nyní už zase mohla proběhnout bez omezení.

P. Kalous, čepel RWL34, umělá slonovina/titan+uhlíkový kompozit

V porovnání s rokem 2021 výstava příliš nenarostla: z 90 vystavujících v roce 2021 na 93 v roce 2022. Ale návštěvnost stoupla z necelých 1500 téměř na dva tisíce lidí. Významně se změnila také struktura vystavujících. Letošní rok potvrdil trend, započatý v roce 2021, že *stará garda*, reprezentovaná jmény jako Brixí, Hons, Pajl a další, se zdá vytrácet. Letos v Příbrami nesli tuto vlajku jen Jan Hermach a Karel Kreps. Vlády se začíná ujímat bývalá *střední garda*, která dnes nabízí skutečně špičkové nožářské řemeslo či umění. Pánové Ševeček, Jarý, Kurota, ale také Dachs nebo Bolf jsou dobrými zástupci této generace a v Příbrami svou pověst potvrdili. *Mladá garda* se dostavila v nečekané síle a díla nožářů, jako jsou Adamuška, Šrom, Hájek a další, byla zralá a kvalitní a výrobky sváděly k odlehlení peněženky.

Letošní rok přinesl výrazně méně zavíracích nožů, než na kolik jsme byli zvyklí. Nože s pevnou čepelí měly zdrčující převahu. Nad noži vysoko čněly dva vikingské meče. Ten první vykoval a vybrousil Aleš Karban z doma *vařeného* wootzu. Mimochodem za tento meč obdržel ocenění na prestižním kovářském setkání Hefaiston, konaném letos na konci srpna na Helfštýně. Je to opravdu brilantní ukáзка historicky věrné repliky. Autorem druhého meče je Radim Dachs. Nejde už o repliku,

vikingský meč je zde spíš inspirací. Meč je vykován z moderních ocelí spojených v uhlíkový damašek. To ale neubírá nic jeho řemeslné kvalitě. Oba meče jsou brilantní ukázkou toho, kam až může mimořádně řemeslně zdatný kovář dojít – oba jsou perfektně funkční, zvládnutí kování wootzu se A. Karban věnuje již hodně dlouho a dosáhl opravdu obdivuhodné úrovně. U meče R. Dachs bych chtěl vyzvednout udržení vzoru po celé délce čepelce.

Bok po boku s těmito meči byly japonské katany Pavla Bolfa, nabízené včetně umělecky pojatých zástit (*tsuba*) a pochvy. Pavel je v současnosti asi náš nejlepší mečíř v japonském stylu. V Japonsku i pobýval a dosáhl tam uznání. Stejně jako oba výše jmenovaní je to

řemeslník a umělec nejvyšších kvalit. Své meče v gotickém stylu vystavoval Pavel Bivoj Leier, tradiční účastník příbramské výstavy a uznávaný výrobce zbraní a zbroje pro příznivce historického šermu. Ryze bojové parafernálie skončeme replikami zákopových nožů z první světové války, které nabízel stánek Kovo Kotěra.

Bojovný duch s námi zůstane, na letošní Příbrami bylo k vidění nezvyklé množství dvojbřitých dýk. Většina z nich byla z uhlíkového damašku a byly ukázkou vysoce kvalitního řemesla. To platilo i o nožích na stolcích příbramských nováčků, jakými byli pánové Švec, Vaněk, Kořínek nebo Adamuška (omlouvám se těm, kteří už na Příbrami byli – a kterých jsem v minulosti jenom nezaznamenal).

Bohdan Chalupný, uhlíkový damašek, mamutí zub